

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการ (operational study) เพื่อศึกษาประสิทธิผลการใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มผู้ให้บริการ ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพแผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย ที่ให้การพยาบาลผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย
2. กลุ่มผู้รับบริการ ได้แก่ ผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตายที่เข้ารับการรักษาในแผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย และญาติผู้ดูแลผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย อยู่ร่วมครอบครัวเดียวกัน

การเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นการคัดเลือกโดยวิธีการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling)

กลุ่มตัวอย่างผู้ให้บริการ ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพแผนกผู้ป่วยใน โรงพยาบาลพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย ที่ให้การพยาบาลผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตายที่เข้ารับการรักษาในช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษาวิจัยตั้งแต่เดือนกันยายน 2553 ถึงเดือนพฤศจิกายน 2553 จำนวน 5 คน โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้ เป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในแผนกผู้ป่วยใน โรงพยาบาลพญาเม็งราย มีประสบการณ์การทำงานการให้บริการในแผนกผู้ป่วยในอย่างน้อย 1 ปี ที่สนใจ และยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างผู้รับบริการ ได้แก่

- 1) ผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตายที่เข้ารับการรักษาในแผนกผู้ป่วยใน โรงพยาบาลพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ ตาม ICD-10-TM ขององค์การอนามัยโลก คือ การตั้งใจทำร้ายตนเอง (X60-X84) รวมมีเจตนาทำร้ายตนเองด้วยพิษ หรือทำให้บาดเจ็บ การฆ่าตัวตาย

(พยายาม) จำนวน 5 คน โดยมีคุณสมบัติดังนี้ คือ สามารถสื่อสารได้เป็นภาษาไทย และยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

2) ญาติผู้ดูแลผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย อยู่ร่วมครอบครัวเดียวกัน และสามารถร่วมกิจกรรมแผนจำหน่ายผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตายที่เข้ารับการรักษาในแผนกผู้ป่วยใน โรงพยาบาลพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย ที่เข้าร่วมในช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษาวิจัยตั้งแต่เดือนกันยายน 2553 ถึงเดือนพฤศจิกายน 2553

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ แบ่งออกเป็น 2 ชุดดังนี้

ชุดที่ 1 เครื่องมือในการดำเนินการวิจัย คือ แผนจำหน่ายผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย ที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ของอมรรัตน์ เดือนสว่าง (2551) โดยผู้ศึกษาและทีมพัฒนาคุณภาพบริการร่วมกันปรับปรุง เพื่อให้เข้ากับบริบทของโรงพยาบาลพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย ประกอบด้วยแบบประเมิน 2 ส่วนคือ 1) แบบประเมินปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยและญาติ 2) ข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล

ชุดที่ 2 เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลที่ใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วย ประกอบด้วยจำนวนของพยาบาลที่ร่วมใช้แผนจำหน่ายจำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ระยะเวลาปฏิบัติงาน ตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ

ส่วนที่ 2 สรุปผลการสำรวจความคิดเห็นของพยาบาลผู้ใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยของพนิดา แซ่เตีย (2543) มี 5 ด้าน ดังนี้ ความเหมาะสมในการนำมาใช้ในหน่วยงาน ความมีประโยชน์ต่อพยาบาลในการปฏิบัติงาน ความมีประโยชน์ต่อผู้ป่วยและญาติ ความสะดวกและง่ายต่อการบันทึก และความพึงพอใจในการใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วย แบ่งเป็น 3 ระดับ มาก ปานกลาง น้อย

ส่วนที่ 3 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย ประกอบด้วยจำนวนของผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ รายได้ และระยะเวลานอนโรงพยาบาล

ส่วนที่ 4 แบบประเมินประสิทธิผลการใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย ประกอบด้วยแบบประเมินดังนี้ 1) แบบประเมินความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายของกรมสุขภาพจิต (2543) ที่ประกอบด้วยการประเมินในหัวข้อดังนี้คือ มีเรื่องกดดันหรือคับแค้นใจ รู้สึกท้อแท้เบื่อหน่ายสิ้นหวัง

รู้สึกทุกข์จนไม่อยากมีชีวิตอยู่ และมีความคิดอยากฆ่าตัวตาย 2) แบบคัดกรองโรคจิต ของกรมสุขภาพจิต ที่พัฒนาโดย นพ. อภิชัย มงคล และคณะ (อภิชัย มงคล และคณะ, 2546) ที่มีการประเมินอาการที่พบเห็นของผู้ป่วย จากการสัมภาษณ์ญาติในอาการพูดเพ้อเจ้อ แต่งกายที่มีลักษณะแปลก ไม่เหมาะสม ก้าวร้าว วุ่นวาย ทำร้ายผู้อื่น แยกตัวเองออกจากสังคม ไม่สูงส่งกับใคร หวาดระแวง โดยไม่มีเหตุผล คิดว่าตนเองมีความสามารถพิเศษกว่าคนธรรมดา มีหูแว่วหรือภาพหลอน มีพฤติกรรมอื่นที่ผิดปกติจากคนทั่วไป และสัมภาษณ์ผู้ป่วยว่ามีอาการดังต่อไปนี้หรือไม่ คือ หวาดระแวง โดยไม่มีเหตุผล คิดว่าตนเองมีความสามารถพิเศษกว่าคนธรรมดา มีหูแว่วหรือเห็นภาพหลอน 3) แบบประเมินอาการแสดงของภาวะแทรกซ้อนจากการพยายามฆ่าตัวตาย ของอมรรัตน์ เดือนสว่าง (2551) ที่มีการประเมินในอาการดังต่อไปนี้ คือ มีไข้สูง แผลติดเชื้อ ตัวเหลือง ตาเหลือง และอาการอื่นๆ และ 4) แบบประเมินแนวทางแก้ไขปัญหาทางบวกซึ่งทีมพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาล สบปราบ สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมการสร้างความเข้มแข็งทางจิตใจของ ประเวศ ตันติพิวัฒนสกุล (2548) คือ ผู้ป่วยทราบว่าปัญหาของตนเองคืออะไร ทราบถึงสาเหตุของปัญหา ทราบข้อดี/ข้อเสียของทางเลือกในการแก้ปัญหา และผู้ป่วยเลือกวิธีในการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้จริง ซึ่งผู้ป่วยจะต้องมีทั้ง 5 ข้อจึงจะหมายความว่าผู้ป่วยมีแนวทางแก้ไขปัญหาทางบวก

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แผนจำหน่ายผู้ป่วยที่ทีมพัฒนาคุณภาพบริการ ร่วมกันปรับปรุงให้เข้ากับบริบทของโรงพยาบาลพญาเม็งราย จากนั้นจึงได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุมประเด็นสำคัญของเนื้อหาที่จะศึกษา ความเหมาะสม ความชัดเจนในเนื้อหา ความสอดคล้องภายในข้อคำถามทั้งฉบับ ซึ่งได้ค่าดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) เท่ากับ 1 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ (Polit & Hungler, 1999) และนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

หลังจากที่แผนจำหน่ายผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย ผ่านการตรวจสอบหาความตรงของเนื้อหาแล้ว ได้นำเครื่องมือไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย จำนวน 2 ราย ที่เข้ารับการรักษาแบบผู้ป่วยใน ที่โรงพยาบาลขุนตาล อำเภอขุนตาล จังหวัดเชียงราย ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับโรงพยาบาลพญาเม็งราย ที่มีจำนวนเตียง 30 เตียง เช่นเดียวกัน เพื่อดูความง่ายของภาษา และความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่าง

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้ ผู้ศึกษาได้นำโครงร่างการค้นคว้าแบบอิสระ ที่ผ่านการพิจารณาของ คณะกรรมการจริยธรรมของคณะพยาบาลศาสตร์ จากนั้นผู้ศึกษาขออนุญาตถึงต้นสังกัดของกลุ่ม ตัวอย่าง รวมถึงผู้ป่วยและญาติ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาการค้นคว้าอิสระ วิธีการดำเนินการ ศึกษา ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับของการใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตายที่เข้ารับการรักษา แผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย จากนั้นผู้ศึกษาแจ้งให้กลุ่มตัวอย่าง ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการพัฒนาแผนจำหน่ายผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย กลุ่มตัวอย่างมีสิทธิที่จะตอบตกลง หรือปฏิเสธในระหว่างที่เข้าร่วมทำการศึกษานี้ โดยไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อการรักษาพยาบาลที่ผู้ป่วยได้รับ โดยมีการลงลายมือชื่อตามแบบฟอร์มความร่วมมือในการศึกษา ทั้งนี้ ข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างผู้ศึกษาจะเก็บเป็นความลับและนำเสนอผลการศึกษาในภาพรวมและนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

การดำเนินการศึกษา

การศึกษาประสิทธิผลการใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตายที่เข้ารับการรักษา ในโรงพยาบาลพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย มี 5 ระยะดังนี้

ขั้นเตรียมการ (ระยะที่ 1-3 ตามขั้นตอนการเผยแพร่แนวคิดของโรเจอร์, 1995)

1. ผู้ศึกษารวบรวมข้อมูลและสถิติการฆ่าตัวตาย อัตราการฆ่าตัวตายซ้ำ 3 ปี ย้อนหลังที่พบเพิ่มสูงขึ้น ศึกษาข้อมูลของผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตายเพื่อสะท้อนในที่ประชุมให้ทีมพัฒนาคุณภาพการบริการ จำนวน 9 คน ที่ประกอบด้วยสหสาขาวิชาชีพ ให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้และประเมินแผนจำหน่ายผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตายที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย ซึ่งสมาชิกในทีมต่างเห็นด้วยในการนำแผนจำหน่ายผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตายมาใช้ เนื่องจากปัญหาการฆ่าตัวตายไม่เพียงแต่เป็นปัญหาในหน่วยงาน แต่ยังเป็นปัญหาที่ทุกคนในอำเภอพญาเม็งราย ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ เนื่องจากสถิติการพยายามฆ่าตัวตาย และฆ่าตัวตายมีอัตราที่สูงขึ้น และการให้การบริการในโรงพยาบาลพญาเม็งรายยังไม่มีรูปแบบการดูแลที่ชัดเจน

2. ทีมพัฒนาคุณภาพการบริการประชุมร่วมกันและพิจารณาให้การยอมรับและตัดสินใจใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตายที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลพญาเม็งราย เพราะทีมได้เห็นว่าเมื่อชุมชนต่างให้ความสำคัญในการป้องกันการฆ่าตัวตายของประชากรในอำเภอพญาเม็งราย ในส่วนของโรงพยาบาลพญาเม็งราย ที่เป็นส่วนหนึ่งในการให้การดูแล รักษาผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย

จะได้มีแนวทางในการดูแลผู้ป่วยอย่างชัดเจน มีการวางแผนการดูแลผู้ป่วยตั้งแต่แรกเริ่ม จนกระทั่งจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล และยังรวมไปถึงการติดตามดูแลต่อเนื่องในชุมชน โดยมีข้อตกลงร่วมกันว่าเมื่อมีผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตายเข้ามาใช้บริการที่โรงพยาบาล ผู้ป่วยจะต้องได้รับการดูแลในหอผู้ป่วยในทุกราย เพื่อที่จะได้รับการใช้แผนจำหน่าย ก่อนที่จะจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล

3. ประชุมทีมพยาบาลหอผู้ป่วยในเพื่อปรับแผนจำหน่ายผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย ที่พัฒนาโดยอมรรตน์ เดือนสว่าง (2551) ให้เข้ากับบริบทของโรงพยาบาลพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย โดยมีการเพิ่มเติมในส่วนที่ 1 การประเมินปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยและญาติ ข้อที่ 1) โดยให้ระบุปัญหาหรือเหตุการณ์ที่กระตุ้นให้ทำร้ายตนเอง เพื่อพยาบาลผู้ดูแลจะได้รับทราบว่าผู้ป่วยทำร้ายตนเองในครั้งนี้อาจสาเหตุใด เพื่อให้การพยาบาลผู้ป่วยได้ตรงกับสาเหตุของปัญหา จากนั้นนำแผนจำหน่ายที่ปรับแล้ว เสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ ความเหมาะสม ความชัดเจนของเนื้อหา ความสอดคล้องภายในข้อคำถาม และได้คำดัชนีความเที่ยงตรงของเนื้อหาเท่ากับ 1 จากนั้นนำแผนจำหน่ายที่ผู้ทรงตรวจสอบแล้ว ไปปรับเพิ่มเติมตามคำแนะนำ ในส่วนที่ 1 การประเมินปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยและญาติ ข้อที่ 2) การประเมินปัจจัยเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายซ้ำ เพิ่มเติมในรายละเอียด ของการประเมินภาวะซึมเศร้าด้วย 2 คำถาม ให้เหมาะกับการประเมินภาวะซึมเศร้าในปัจจุบัน และข้อที่ 3) การประเมินความเสี่ยงต่อการทำร้ายตนเอง/ผู้อื่น เพิ่มเติมในเรื่องพฤติกรรมส่วนบุคคลของการดื่มสุรา และปริมาณการดื่มในปัจจุบันของผู้ป่วย

4. นำแผนจำหน่ายที่ได้รับการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 ราย ที่โรงพยาบาลขุนตาล จังหวัดเชียงราย ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับบริบทของโรงพยาบาลพญาเม็งราย ก่อนที่จะนำไปใช้จริง

ขั้นตอนการใช้แผนจำหน่าย (ระยะที่ 4 ตามขั้นตอนการเผยแพร่นวัตกรรมของโรเจอร์, 1995)

1. ผู้ศึกษาได้ทำหนังสือผ่านคณะบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย เพื่อขอรวบรวมข้อมูล
2. ผู้ศึกษาเข้าพบผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มการพยาบาล เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษา และขอความร่วมมือในการศึกษา
3. ผู้ศึกษาเข้าพบทีมพยาบาลที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยใน โรงพยาบาลพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ และอธิบายขั้นตอนของการใช้แผนจำหน่าย พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัย ในการนำแผนจำหน่ายไปใช้
4. การนำแผนจำหน่ายที่ปรับปรุงแล้วนำไปใช้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 นำแผนจำหน่ายผู้ป่วยให้กับผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย ที่ได้รับการรักษาแบบผู้ป่วยใน และได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ตาม ICD-10-TM ขององค์การอนามัยโลก คือ การตั้งใจทำร้ายตนเอง (X60-X84) รวมมีเจตนาทำร้ายตนเองด้วยพิษ หรือทำให้บาดเจ็บ การฆ่าตัวตาย (พยายาม) ในช่วงเดือนกันยายน 2553 ถึงเดือนพฤศจิกายน 2553 โดยมีการประเมินในด้านปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยและญาติในหัวข้อดังต่อไปนี้ คือ ปัญหาหรือเหตุการณ์ที่กระตุ้นให้ทำร้ายตนเอง ปัจจัยเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายซ้ำ ความเสี่ยงต่อการทำร้ายตนเอง/ผู้อื่น การเผชิญปัญหาสัมพันธ์กับผู้อื่น และภาวะแทรกซ้อน ความต้องการความรู้และการช่วยเหลือของผู้ป่วยและญาติ จากนั้นจึงได้เป็นข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล และให้การพยาบาลตามความต้องการของผู้ป่วยและญาติ ก่อนกลับบ้านผู้ป่วยและญาติจะได้รับการประเมินในเรื่องความคิดฆ่าตัวตายซ้ำ อาการทางจิต และภาวะแทรกซ้อนจากการพยายามฆ่าตัวตาย ส่วนการประเมินแนวทางการแก้ไขปัญหาทางบวงานสุขภาพจิตจะเป็นผู้ประเมินเนื่องจากต้องใช้เวลาในการพูดคุยกับผู้ป่วยและญาติ ซึ่งผู้ป่วยต้องรับทราบว่าปัญหาของตนเอง สาเหตุของปัญหา ผู้ป่วยต้องสามารถตั้งเป้าหมายในการแก้ปัญหา ทราบข้อดี/ข้อเสียของทางเลือกในการแก้ไข ปัญหา และผู้ป่วยสามารถเลือกวิธีในการแก้ไขปัญหาที่เป็นไปได้จริง ในทุกขั้นตอนของการใช้แผนจำหน่ายญาติจะมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยทุกครั้ง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการศึกษาก็ให้ความสนใจและนำแผนจำหน่ายไปใช้กับผู้ป่วย ในช่วงแรกยังมีบางคนที่ยังไม่คุ้นเคยกับข้อคำถาม จึงใช้เวลาในการประเมินปัญหาผู้ป่วยนาน และไม่มั่นใจที่จะถามถึงการประเมินภาวะซึมเศร้า เพราะคิดว่าถามไปแล้วผู้ป่วยอาจไม่เข้าใจ แต่เมื่อผู้ศึกษาให้ความมั่นใจในการประเมินปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยและญาติแล้ว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แผนจำหน่ายจึงมีความมั่นใจมากขึ้น และใช้เวลาในการประเมินปัญหาของผู้ป่วยในครั้งต่อไปน้อยลง และให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วยและญาติได้อย่างมั่นใจขึ้น

4.2 ผู้ศึกษาดูตามความสม่ำเสมอในการใช้แผนจำหน่าย โดยการประชุมปรึกษาประเมินปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติระหว่างผู้ปฏิบัติ ที่หอผู้ป่วยในสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ซึ่งพบว่าส่วนใหญ่แล้วในช่วงแรกของการใช้แผนจำหน่าย มีปัญหาอุปสรรคคือ ความไม่คุ้นเคยกับข้อคำถาม และการลงบันทึก แต่เมื่อได้ใช้แผนจำหน่ายกับผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย บ่อยขึ้น ปัญหาอุปสรรคเหล่านี้ก็ลดน้อยลง และเห็นว่าเป็นเรื่องสะดวกในการใช้แผนจำหน่าย รวมถึงยังลดระยะเวลาในการบันทึกทางการพยาบาล เมื่อผู้ป่วยได้รับอนุญาตให้กลับบ้านได้ พบว่าพยาบาลสามารถให้คำแนะนำในการดูแล เฝาระวังผู้ป่วยได้ครอบคลุมมากขึ้น

ขั้นประเมินผลลัพธ์ (ระยะที่ 5 ตามขั้นตอนการเผยแพร่นวัตกรรมของโรเจอร์, 1995)

การประเมินผลลัพธ์หลังการใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย ที่ได้รับการรักษาในโรงพยาบาล และมีการติดตามประเมินผลหลังการใช้แผนจำหน่าย 3 เดือน ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลที่ใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วย นำมาแจกแจงความถี่
2. ความคิดเห็นของพยาบาลผู้ใช้แผนจำหน่าย นำมาแจกแจงความถี่
3. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย นำมาแจกแจงความถี่
4. ประสิทธิภาพการใช้แผนจำหน่ายผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย โดยมีการประเมินทั้ง 4 ด้าน คือ แนวทางการแก้ไขปัญหาทางบวก ความคิดฆ่าตัวตายซ้ำ อาการทางจิต และการประเมินภาวะแทรกซ้อนจากการฆ่าตัวตาย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงปฏิบัติการ (operational Study) เพื่อศึกษาถึงประสิทธิภาพการใช้แผนการจำหน่าย ผู้ป่วยที่พยายามฆ่าตัวตาย ที่ได้รับการรักษาในโรงพยาบาลพญาเม็งราย จังหวัดเชียงราย มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และการแจกแจงความถี่

